

Zharbia. 10 oktober, Korzo, Den Haag.

Het gebeurt niet vaak dat een gelegenheidscombinatie al bij het allereerste optreden een onmiskenbaar eigen groeps karakter vertoont. Bij *Zharbia*, het nieuwste project van de 'Music: World Series' (MWS), was dat vrijwel vanaf de aanvang van het concert het geval. De link tussen Zuid-Spaanse en Marokkaanse muziek is natuurlijk wel vaker gelegd, al dan niet onder het bijna mythologische vaandel van 'Al-Andalus', maar werd zelden zo spannend vormgegeven als in de interactie tussen udspeeler Karim Eharruyen en flamencozangeres Curra Suarez. Eharruyen maakte als instrumentalist aanzienlijk meer indruk dan enkele jaren geleden in het Global Village Orchestra. Zijn udspeel is zowel ritmisch als melodisch een stuk verfijnder geworden en bovendien voegt hij met aan de gitaar ontleende fingerpicking-technieken interessante nieuwe klankmogelijkheden toe aan het palet van de Arabische luit. Het contrast tussen de sierlijk buitende melodielijnen uit de ud en de rauwe intensiteit van Suarez' diepe, indringende alt werd optimaal uitgebuit. De tweekoppige ritmesectie leunt voor wat de groove betreft sterk op het stuwende contrabasspel van MWS-mainstay Tjitze Vogel. Percussionist Joshua Samson overtuigt het meest in het aanbrenge van speelse versieringen of dramatische accenten. Toen hij minutenlang het lastige 'dronkemansritme' van de Marokkaanse gnawa-klepperaars moest aanhouden, liep hij soms net even te recht in de pas. De meest ongewone bijdragen aan het groepsgeluid waren afkomstig uit de viool van Jeffrey Bruinsma. Als een kameleon sloop deze door de gelederen, soms spitsvondig duellerend met de ud, dan weer aanschurkend tegen de ritmesectie of harmonisch weerwerk biedend aan Suarez' vocale capriolen. Met gedurfde soli wist hij zowel het publiek als zijn medemuzikanten telkenmale te verrassen.

© **Ton Maas**